

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznaila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 56.

V Ljubljani, v sredo 10. marca 1886.

Letnik XIV.

Društvo v podporo vzbolelim duhovnikom.

Pred desetletjem so zdravstvene razmere prisilile semeniškega voditelja v Kraljevem Gradu na Českem, da je dal službi slovo. Papeški kamornik in c. kr. dvorni kaplan msgr. D. Filip, tako je doslužencu ime, prišel je v Meran iskat boljšega zdravja. Pri tej priložnosti začel je misliti, ne bi li se dalo ustanoviti posebno društvo v pomoč vzbolelim duhovnikom. Razodevana misel se je povsod odobraval ter tudi hitro oživitvorila. Leta 1876 začelo je delovati novovstanovljeno društvo s sedežem v Meranu na Tirolskem.

Vstanovitelj bil je sreča mila. Že v prvem letnem sporočilu bilo je izkazano 31.235 gold. dohodkov in 12.223 gold. stroškov. Med društveniki bilo je 57 vstanovnikov z vplačilom vsaj 100 gold., 237 dosmrtnikov z prineskom vsaj 20 gld. 422 letnikov z najmanj 1 gold., 179 dobrotnikov. Med prvimi sta Veličanstvi Franc Josip I. in Elizabeta, vrh tega lično število oseb iz vladarske hiše domače, pa tudi inozemskih. Blagega spomina Pij IX. je za društveno kapelo daroval dragocen kelih.

Društvo je 1882 vstanovilo podružnico v Gorici. Ta kraj si je pa že sledečega leta izvolilo za sedež, a v Meranu nastala je podružnica. Tu in tam je odbor najemal poslopja za rabo društvenikom. Leta 1884 je društvo postavilo lastno hišo-zdravilnico v Gorici, po cesarjeviču, kakor vrhovnem protektorju „Rudolphinum“ imenovano, stroškov za isto bilo je 40.000 gold., prostora je za 18 duhovnikov. V drugem mestu stoji že tudi novo društveno poslopje „Filipin“, manjka še le pohištva nekoliko. Za bivališče pripravno bo sledečo jesen, do novega leta izdali so 29.722 gold., prostora je za 22 duhovnikov. Da je na obeh krajih kapela in potrebne shrambe, razumeva se pač samo ob sebi.

Te dni razpošilja vodstvo račun za društveno delovanje v letu 1885. Iz istega se vidi, da je društvo štelo 221 vstanovnikov, 843 dosmrtnikov, 1618 letnikov in 337 dobrotnikov. Dohodkov bilo je 115.633 gld., v tej številki so vštete prodane listine vrednostne, a stroškov 59.656 gld. V dōbi svojega

obstanka je društvo v celem vsprejelo 160.700 gld., a izdalo 123.000 gld. O svojem času po nizki ceni kupljeni papirji bi danes prodani dali 37.700 gold. dobička.

Preteklega leta je 27 duhovnikov živalo društvene dobrote. Na skupni čas obstanka pride 187 društvenikov, to pa 92 iz avstro-ogerske monarhije, 95 iz nemške države, izjemoma tudi z Ruskega pa iz Amerike. Kakor gost je meseca majnika skoz tri dni bival v društveni hiši v Gorici mil. gosp. Feliński, nadškof Varšavski, ogledal je vse prostore in se prav povoljno izrazil glede društva in poslopja.

Za tekočo zimo odbor ni najel v Meranu posebnega penzijenata, kakor je to delal ostala leta; sodil je, da bo društvo izhajalo ceneje, ako se članom tam bivajočim na drugi način pomaga, dokler ne bo lastno poslopje za bivališče pripravno.

Hišo oskrbljujejo tri sestre-usmiljenke iz samostana v Inomostu, pomaga jim ena dekla in en služnik. Podobno se bode gospodarilo na Tirolskem.

Dne 27. oktobra vršil se je občni zbor. Ta je pravila predelal v toliko, da bode vodstvo štelo 26 odbornikov. Ta odbor ima biti sestavljen iz členov na sedežu društva bivajočih in zunanjih; zadnji se naj delijo v tri odseke, namreč v avstrijski, v ogerski in v nemški.

Na podlagi pravil od vlade odobrenih se je dne 3. januarja letos vršila volitev načelnikov za posamezne oddelke; avstrijskemu na čelu je mil. msgr. dr. Flapp, škof Poreško-Puljski, drugemu preč. g. dr. Bertha, opat Raabski, tretjemu mil. g. dr. Thiel, škof v Ermelandu; lokalnemu in ob enem skupnemu odboru predsednik je ustanovitelj msgr. Filip, namestnik pa msgr. dr. Valussi.

V letopisu se posebno povdarja, da so društvena poslopja le hiše-zdravilnice, a ne bolnišnice. Na to kaže itak tretja točka pravil, ki kot društveni namen določuje: vzbolele rimsko-katoliške duhovnike iz cesarstva avstro-ogerskega in iz nemških dežel, duhovnike, pri katerih je upanje, da bodo zamogli zopet v službo stopiti ali vsprejemati v društvene penzijenate, ali pa jih podpirati po ostalih zdravstvenih zavodih. Društvo je toraj v prvi vrsti namenjeno

*) Pravico do istih dobiva posameznik že le šest mesecev po pristopu v društvo.

takozvanim deficijentom, rekonvalescentom, kvijescantom začasnim in po okoliščinah tudi stalnim. *)

Knjižica nadalje priobčuje sostavek, ki ga je spisal nadzdravnik P. Sobelj, prijor milosrčnikov. Članek razkazuje od stališča zdravniškega razloček med podnebjem v Gorici in onim v Meranu, prvo se nagiba morskemu, drugo gorskemu ozračju; spis našteva bolezni, katerim vgaia ali škoduje eno ali drugo, tako, da se dotični bolnik lahko že sam odloči za ta ali oni kraj.

Izmed slovenskih škofov in najzdatnejše zastopana Mariborska, zraven Nj. Prevzvišenosti mil. gospoda kneza in škofa kot vstanovnika šteje 10 dosmrtnih in 20 letnih udov; zatem Celovec s 4 + 3 + 11 = 18 članov; Ljubljana 7 + 2 = 9 udov; Gorica poleg mil. gosp. knezonadškofa, kot duhovnega pokrovitelja, ima 1 + 2 + 7 = 10 udov. Imenik vseh društvenikov bode odbor izdal proti koncu tekočega leta.

Vodstvo sklepoma izreka „Bog-plačaj“ vsem dobrotnikom, ki so za društvene namene po svoji moči kaj storili; isto dobro se obrača do njih in do vsakega, naj bi se še v bodoče dobrohotno spominjali časuprimernega društva v podporo vzbolelim duhovnikom.

Pristavek. — Ako bi kdo želel kakega pojasnila v društvenem obziru, naj se blagovoljno obrne do vodstva v Gorici, Rudolphinum, ali pa na ime podpisanega odbornika.

Na Dobrni pri Celji, 8. marca 1886.

M. Karba.

Govor posl. g. Obreze

pri obravnavi o borznem davku v državnem zboru dne 5. marca t. l.

(Konec.)

Ako je šla kupčija dobro, kupili so si še takih vstopnic za prihodnji mesec, ako je pa šlo slabo spod rok, no — potem jih pa ni bilo več. Take

*) V Meranu se je pred letom za stalno naselil neki dosluženi profesor bogoslovja, a v Gorici isto tako neki vmirovljeni župnik.

LISTEK.

Pisma iz tujine.

IX.

Kadar prišla so leta, da se je bilo treba staviti pred vojaški nabor, poklicala me je moja draga dežela in potrdila k vojakom. Po triletnem dejanskem službovanji pri vojaki, mislil sem se kaj drugega poprijeti, kajti krošnjarstva sem si bil že prej popolno naveličal, zato sem mu dal slovo ter se obrnil proti Dunaju, da bi tam svojo srečo poskusil.

Preden pa začnem svoje Dunajsko življenje popisavati, naj spregovorim še nekoliko o krošnjarstvu. Po mojih opazovanjih se ga bode kmalo naveličal ves oni del našega naroda, kateri se sedaj še z njim bavi, to so Belokrajinci in Bolčani. Res, da premeteni so naši ljudje zadosti ter se vsaki novi okoliščini hitro privadijo, tudi prekanjenega žida ti vženejo v kozji rog, vendar pri krošnjarstvu jim dandanes cvetice ne cvetó in premetenost sama

tudi že ne zadostuje, učenja in šolanja je pa vendar še premalo med našimi ljudmi, ker imamo dosta posla doma, da se tujcem ubranimo. Neizmerno pomnožena občila, železnice, parniki itd. so postavila trgovino na drugačno stališče, kakor je bila nekda in je tovarnina na teh občilih že tako mala, da krošnjar ne more več živeti, ako si ne more večji potnine vračunati. Pa kaj, ko bi prodajali blago na domačih tleh izdelano, potem ne bi bilo ničesar ugovarjati proti krošnjarstvu, ali naši krošnjarji jemljejo svoje blago pri trgovcih na Dunaji, kateri jim blago tako drago zaračunajo, da imajo sami ves dobiček, naši pa delo. Krošnjarstvo je dandanes samo tlaka židovskim veletrgovcem in prekupcem. Ako bi hodila jeden ali dva iz vsake vasi, kateri krošnjarijo, dosta bi bilo, ali sedaj pa kar skoraj vsi moški gredo ter puščajo ženske doma, da se same vkvarjajo s poljem in z otroci. Če pošlje tak krošnjar včasih kak goldinarček na dom za davke, to je vse, navadno pa prihajajo na jesen, poplačavši svoje dolgove pri Dunajskih trgovcih, kar suhi domu ter lenuharijo potem celo zimo, na tujem

odvadiš se še tega dela, koliko so ga bili kedaj navajeni. Mnogo bolje bi bilo, ako bi se privadili naši trgovci-selivei kakšnega rokodelstva ali več rokodelstev, n. pr.: zidarstva, tesarstva itd. ter bi hodili na delo v tuje kraje, kar bi se jim gotovo bolje sponašalo, kakor krošnjarenje. Sicer nam je pa pot k našim južnim bratom na stečaj odprta, zatoraj prepustimo Nemce našim Kočevarjem, sami pa pojdemo svojim bratom v pomoč, kar gotovo tudi nam ne bode v nekorist.

Sedaj pa na Dunaj. Kdor je bil samo kratek čas na Dunaji, kakor jaz, ne more o Dunaji mnogo rojakom svojim pripovedovati, a nekaj pa vendar zamorem, deloma iz svojega opazovanja, deloma iz pripovedovanja drugih.

V Dunajskem mestu biva mnogo rojakov, žalibog, da drug za drugega ne zna. To so pojedine kapljice slovenskega življa v nemškem morji. Ako bi se stekle ali zlele te kapljice v mali tomunček, že bi se nekaj poznalo, bodi-si tu ali tam. Slovenci bi imeli lahko na Dunaji slovensko kolonijo, v kateri bi našla domovina zopet vse one posameznike,

baže igralcev je bilo na Dunajski borzi še leta 1872 1550 oseb, da, l. 1871 jih je bilo 2088 (Veslost).

No, gospoda moja, ali hočete vedeti, koliko je bilo obiskovalcev na borzi z letnim vplačevanjem l. 1884. — 14 jih je bilo (Veslost). Tudi iz tega, gospoda moja je razvidno, zakaj da gre rakovo pot poslovanje z diferencami, kar sicer nikdo ne obžaluje, in vidi se iz tega, da se je vsebina našega občinstva na borzi za nekaj let zelo izčistila in odločno zboljšala (Veliki tiči so male pojedli, kar je še živih pa ne pridejo blizo, sedaj se pa le orli med seboj kavsajo). Sedaj bi Vam pa še rad povedal nekaj o raznih opravkih na borzi, ker o teh imajo ljudje, ki niso nikoli imeli kaj opraviti na borzi, nejasne zaumene.

Vendar bojim se, da bi častite gospode ne mudil preveč, opozarjati hočem le gospode, ki se zanimajo za to stvar na knjižico, ki je izšla pod naslovom „Bedingungen für den Handel in Effekten, Devisen und Valuten an der Wiener Börse sammt Arrangements-Ordnung“ in tam se boste lahko v tem podučili. Sedaj pa moram še omeniti nekaj tega, kar je g. Türk v zadnji seji pregovoril: Sramota je, (tako na primer) da se opravi o razločku (Differenz-Geschäfte) sploh smejo iztožiti.

Da, gospoda moja, ta npravna nejevolja ni popolnoma opravičena. Težko se dá določiti, kje neha reelni popravek in kje se začne igra v diferenci. Sedaj se je pa vzel popravek na borzi med obrti postavno priznaue. Iz tega vzroka se pa zahteva, da obiskovalci na borzi plačajo za svojo obrt, kakor vsak drugi obrtnik, in gospoda moja, od tega trenotja, ko se to zgodi, mora se skazati temu obrtu postavna varnost. Imel bi v tej stvari še mnogo povedati, vendar pa nočem potrpežljivosti slavne zbornice še dalje v zlo rabiti, dovoljujem si, omeniti le še kaj malega, kar se tiče obdačenja opravkov na borzi z blagom. Mislim, da gré sedaj za to, da se prizanese borzi za žito in moko, da dobi več moči za življenje. Borzi za moko in žito ste pa sedaj v takem položaji, da ne morete ne živeti, niti umreti, in opravičena je skrb, ko bi se obdačil promet na njih, bi se potem popolnoma razšli. Ali ne bo to cene žita in moke, ki je že sedaj tako nizka, še bolj pritisnilo, ako se vniči še promet, o tem menda nihče ne dvomi. Vsako še tako majhno obdačenje prometa vpliva na pridelovalce robe dvakrat škodljivo.

Iz tega vzroka, gospoda moja, bi bil za to, da bi se opravi z blagom na borzi ne obdačili. Pismo g. Chona, ki ga je čital g. Pattai, nasnuje prav priprost popravek po dopisovanju, ki bi se dalo izvršiti, tudi ko bi borze ne bilo.

In k sklepu, gospoda moja, bi le v formalnem oziru, da se stvar razvije, še nasvêt stavlil. Ker nasvêt Türkov in tovarišev prav za prav nima nič drugega v sebi, nego da se sklene resolucija, vsled ktere se od vlade zahteva, naj vloži predlog postave, da se opravi na borzi obložé z davkom, mislim, da bi bilo primerno in sicer da se prihrani časa, da ni treba še le izvoliti odbora, marveč naj se nasvêt Türk in tovarišev izroči davkarskemu odseku, ki ga že itak imamo. Davkarski odsek bi jo že v današnji seji lahko rešil in jo predložil slavnemu zboru v prav kratkem času.

Kedar enkrat vlada zadosti tej resoluciji in

predloži slavnemu zboru popolno postavo zaradi obdačenja borze, potem mislim, da bode pravi čas, voliti odsek zato „ad hoc“ in mu izročiti to stvar v posvêt in poročevanje. Stavljam tedaj nasvêt: Naj se nasvêt g. Türk in tovarišev, kar se tiče obdačenja opravkov na borzi, izroči davkarskemu odseku, da o njem poroča in nasvête stavi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. marca.

Notranje dežele.

Kaj to pomeni? 1. t. m. je bila razglašena razsodba kraljeve sedmorice v pravdi zoper poslanca **dr. Davida Starčeviča** in **Josipa Grzaniča**. Še tistega dne je deželna vlada zahtevala od predsedništva najvišjega dvornega sodišča, naj predloži vsa pisma, ki se nanašajo na službena leta predsednika in vseh svetovalcev najvišjega sodišča. Taka pisma navadno zahtevajo, kedar hočejo vpokojiti uradnike! No, ali kaj tacega čaka te uradnike? Našim bralcem je že več ali manj znana pravda Starčevičeva i. dr. Govorili smo o tem 3. marca. Naj danes še enkrat to stvar povzamemo, ter povemo, da sta bila Starčevič in Grzanič tudi obsojena, samo po drugih paragrafi, kvalifikacija njih dejanja v seji meseca oktobra je bila drugačna, prej sta bila obsojena zaradi kalenja javnega miru, sedaj pa le prestopka, da sta hotla vplivati na vladne osebe v neprijateljskem smislu, z drugačno kvalifikacijo, da se poslužimo tehničnega izraza, vred — odpadli so pa tudi pravni nasledki izrečeni pri obsodbi prvega sodišča, t. j. Starčevič in Grzanič ne zgubita pasivne volilne pravice, ko neha zapor z 18. majem, sta zopet poslanci, kakor prej in moreta zopet voljena biti. Hrvaška vlada je pa uprav hotela tema dvema, za katerimi stoji še 25 takih junakov, t. j. privržencev pravne stranke, katerim je vzor Velika Hrvaška, usta zamašiti in tako čedo razkropiti, ako pastirja zadene. Zato pa taka nejevolja pri merodajnih osebah. Tudi Dunajska „Presse“ je imela dopise iz Hrvaškega v tem smislu, da namreč kara sodnike zaradi njih votuma (glasa) pri imenovanju razsodbi. Opozorujemo čitatelje na tiste članke, ktere prinašamo po Hrvaških listih v razmerji med Hrvati in Madjari o hrvaških strankah. Iz tega jim bode marsikaj jasno, kar morda dosihmal niso prav sodili. Hrvaškim rodoljubom sedaj ne cvetê rožice v deželi.

Gorenja Avstrija zgubila je minuli teden moža, kakoršnih tudi ondi nimajo na ostajanje. **Dekana Pflüglina**, konservativnega državnega poslanca, položili so namreč k večnemu počitku. 5. t. m. prinesel nam je telegram tužno vest. Med najhrabrejimi branitelji katoličanstva v državnem zboru nasproti liberalcem je bil dekan Pflügl najkrepkeji in najbolj vstrajen. Od leta 1873 pa do l. 1885 stal je vedno v prvi vrsti govornikov, kedar in kjer se je bilo treba potegniti za žaljeno katoličanstvo. Do leta 1882 bil je član Hohenwartovega kluba, iz ktere ga je pa omenjenega leta izstopil in pristopil s svojimi tovariši Lichtensteinovemu klubu, kar je menda njegovi narodnosti bolj ugajalo. Konservativen je pa vse skozi ostal. Če tudi ni bil Slovan, si je ravno po svojih blagih lastnostih tudi med Slovani pridobil spoštovanje vsacega trezno mislečega, kajti bil je blag in plemenit značaj, kakoršnih je od dne do dne manj na svetu. Pač sme gorenja Avstrija krvave solze točiti na grob tega moža ki se je ravnokar nad njim zaprl, kajti kdo vé, če mu bode imela vrednega namestnika, ktere ga bi pač Avstrija živo potrebovala.

Letošnjo spomlad prodajala se bodo na **Dunaji stavbišča**, pridobljena po vrejevanji Donove in žalihog, kakor se čuje, zopet po starem načinu

najvišje konkurence, ki nima drugega smisla, kakor da dotičnemu gospodarju prav po nepotrebnem silno veliko denarja izvleče za stavbišče, ktero bi se sicer med pametnimi ljudmi tudi za pameten denar dobilo. Na Dunaji imajo namreč stavbišča silno visoko ceno, skoraj tolikošnjo, kakor potem stavba sama velja, če ni posebno visoka. To pa nikakor ni ne na korist mestnemu razvoju in ne na ono mestjanstva, kajti že Angležem, tem prvem praktičarjem v stavbarstvu, je znano, da drago zemljišče hišo vniči, ktera se na njem zida, kar nikakor ni čuda; kajti kdor vé, kako drago da se na Dunaji □*stavbiščinega prostora prodaja, sprevidel bode takoj resničnost navedenih besed! Skrajni čas bi bil že res za Dunaj, ko bi zgoraj omenjeni prostori dobili pravo, razmeram primerno ceno in ne sedaj običajne židovske. Dunaj, če prav prestolnica cesarstvena, ni še razvit, kakor bi moral biti, temveč se bode še razvijal, kakor mu sedaj kaže ravno proti Donovi, kteri bodo sedaj odkazali ožje meje in s tem pridobili mnogo stavbarskega svetá. Veliko tisti svet ni vreden, ker bode vsem povodnjam odprt, od kterih je Dunaj že mnogo trpel. Toda trdno in močno zidanje se dandanes ne zmeni ravno kaj prida za povodenj. Dunajeva bodočnost kaže toraj proti Donovski strani, kjer se bo tudi kmalo novo predmestje ustanovilo, če le stavbišča ne bodo predraga.

Nov denar, o kterem smo že lansko leto nekoliko govorili in ktere ga je tudi naš Dunajski poročevalec že v ponedeljek memogredé omenjal, bil je v državnem zboru v budgetnem odseku na dnevnem redu v soboto. Poslanec Neuwirth predlagal je, da naj se sedanji goldinar ravno za polovico zmanjša, toraj naj se v bodočnosti kujejo le denarji po sedanji vrednosti 50 krajcarjev, kakor so nemške marke, to se zná, da je to veljava na zlati podlagi, kajti našega denarja marke sedaj veljajo z ažijo po 61 kr. in nekaj vinarjev čez. Finančni minister je rekel, meni je že prav, toda težko pojde. Poslanec Matuš je tudi za znižanje denarne jednote, toda on pravi, da bode stvar sama na sebi tako dolgo vedno polovičarska ostala, dokler se Avstrija ne odloči za jedno sedanjih dveh največjih denarstev na svetu za frank namreč ali pa za marko. Trgovina in promet naš je ves za to, da bi sprejeli frank, toraj romansko denarstvo, ktere ga se poslužuje vsa južna Evropa. Konečno se je sklenila resolucija, da naj se vladi uaročijo prve priprave za znižanje denarne jednote. Trgovci bodo hvaležni, ker bodo zopet dobiček imeli na blagu, času in denarji samem, konsument bo pa še večji revež, kakor je sedaj. Kolikor se spominjamo, se je pri vsaki taki novotariji življenje še vselej podražilo in to prvič, ko smo staro konvencijsko veljavo zamenili za sedanjo avstrijsko, dalje ko smo dobili novo mero in vago. Le na bokal naj se človek domisli in na sedanjega spaka, na liter, ki ravno toliko velja, kakor je veljal poprej bokal, pa ima takoj očitviden dokaz v rokah. Toda, kjer je korist občna, ondi vtihnejo naj želje posamičnih in tudi mi se hočemo vклонiti novi veljavi, kedar že pride.

Vnanje države.

Bolgarski knez bival je konec februarja več časa v Filipopolju, ter je svoj čas ondi poglavitno v to porabil, da je skušal pregnati in zatreti hudobnega duha, ki se je tu in tam po deželi kazal, in je zlasti proti Avstriji hujskal. Priznati moramo, da se mu je posrečilo. Knez Aleksander pa s tem ni še zadovoljen; on si želi dobro mnenje, ktero si je ravnokar zopet vtrdil, stalno ohraniti, ter pojde iz tega namena po notranjih krajih južne Bolgarije na popotovanje. Za to misel si sme pač sam čestitati, kajti le po svoji osebnosti zamogel si bode zopet pridobiti srea, ktera so mu rusko-srbski plačani agentje s svojimi medenimi pa zapeljivimi besedami izneverili. Sicer bi knez Aleksander tudi prav lahko izdal kako proklamacijo v tem smislu, toda to ni nič za južne Bolgare; že preveč so navajeni takega

kterim je bila preozka ali prepriprosta. Dijaki imajo tako ognjišče, „Slovenijo“, ali treba ga tudi drugim filistrom. Poslušajte toraj! Kakor so se dijaki raznih šol in vèd združili, treba se je tudi združiti slovenskim delavcem in rokodelcem, trgovcem, uradnikom in odvetnikom ter naj bi taka društva skrbela:

1. Za združno življenje, zabave, veselice, izlete itd., za čitalnice, knjižnice, predavanja, šole, telovadbe in igre.
2. Za vstanovitev krčme, kavarne in gostilne s slovensko postrežbo, s slovenskim občevalnim jezikom in znabiti celó s slovenskim vinom.
3. Za dostojno zastopstvo slovenstva nasproti nemškemu občinstvu na Dunaji.
4. Za gojitev slovenske vzajemnosti z drugimi Slovani na Dunaji živčimi.
5. Za vstanovitev slovenske božje službe.*)

*) Kar se te točke tiče, je pač še marsikaj pomisliti. Kje vedno dobiti duhovnika? Kdo bode skrbel za njegovo plačo, ker o zraku se tudi v Beču ne živi? Potreba bi bilo dalje dovoljenja vlade, pooblastenja nadškofa in — marljivih obiskovalcev službe božje itd. Vse to zediniti, bode znabiti težavnije, kakor vse prejšnje štiri točke vkup. S tem pa ne

K točki 1. Združnega življenja sedaj med Dunajskimi Slovenci, izvzemši dijake, ni. Nekaj starejših gospodov se shaja vsak teden ob določenem času v tej ali onej gostilnici ter si videl med temi odličnjaki po Slovenskem dobro poznane gospode, kakor dr. Pogačnika, sedanjega graškega policijskega predsednika Jenkota, profesorja Stritarja, ministerijalnega tajnika Cigaieta, najvišjega sodnega dvora pomočnih uradov tajnika Navratila, duhovnika iz občne bolnišnice Ramovša, patra benediktinca od sv. Trojice v alzerskem predmestji gosp. Pireca, poštnega oficijala Cvetniča in še mnogo druge gospode, sedaj tega, sedaj zopet drugega, kakor je ravno prilika nanesla. Zbirališča so bila poprej pri Ganzeji, sedaj pri Pilcu, morebiti v novjšem času tudi kje drugeje. Ako se dobro spominjam je shodni dan vsak torek. Meni se tudi taki mali shodi na prijateljski pogovor pri kupici vina ali vrčku piva zdijo dosti imenitni, da se jih omeni ter da se gojijo tudi na dalje, dokler kaj boljšega ne pride. Škoda, da je nekaj gori navedenih

mislimo vstanovljenja slovenskega društva zadrževati, ampak le podpirati, da se namreč delo začne z dobrim premislitkom.

Vredn.

gospodov Dunaj in to veselo slovensko društvo zapustilo: g. Jenko je šel v Gradec, č. g. Pirec v labodsko dolino, č. g. Ramovš pa v večni pokoj. Vendar se ni bati za obstanek tega društva, dokler mu bo g. dr. Pogačnik na čelu, čigar židana volja navadno celi krog kratkočasi ter vsled tega tudi vedno novincev nabira. Temu slovenskemu krogu na Dunaji med našimi starejšimi rodoljubi želim jaz mnogostranskega razširjenja.

Zato tukaj, dasi nepoznanec in nečlan (ker ne več na Danaju), pozivam rojake k mnogoštevilnemu pristopu. Saj mislim, da ga ni rodila slovenska mati, da ne bi rad slišal zvokov milega maternega jezika in da ga ni Slovenca in narodnjaka, ki ne bi se zanimal za slovensko stvar tudi na tujem. V družbi enako mislečih in enako čutečih pa je bivanje vedno prijetno, tudi koristno. Sedaj ta pové kaj novega sedaj ta zopet sproži kaj važnega, nazadnje pa se vsi dobro zabavajo. Iz malega zraste veliko, iz male družbice postane lahko čitalnica, iz čitalnice narodni dom.

(Konec prih.)

ovsa. Le pomislite, koliko da so do sedaj vsako leto enakega blaga od turške vlade prejeli, pa vse zastonj! Sadu niso imeli prav nikakega od njih, za to pa tudi nobene vere nimajo več vanje. Vse drugače je pa z Aleksandrom. Tega moža Bolgari poznajo kakor zlat denar. Sedaj on družega ne potrebuje, kakor moške besede v deželi, s katero bode sovražno mu rusko spletkarstvo podrli in stališče njegovo se bode vtrdilo.

O *srbskih financah* se po svetu prav nič dobrega ne sliši; zlasti pa so angleške novice v tej reči vse tako pisane, kakor bi imel v Belemgradu že jutri boben zapeti za državno premoženje. Nekoliko morda že bo res, da so se Srbi že preveč zadolžili, toda ravno tako sile pa menda vendar-le še ne bo, kakor Nemci in Angleži to trdijo. Angleška sporočila govorijo, da imajo Srbi že sedaj toliko dolga, da taisti ni v nikakem razmerju z državnimi dohodki, t. j. z davki, ki jih narod plačuje. Tudi Bismarkov organ „N. Allg. Ztg.“ trdi, da je resnica, kar se piše o slabih srbskih finančnih razmerah. Posebno pa je omenjeni list slabe volje, kedar govori o naj-novejšem srbskem državnem posojilu, ktere ga so menda na silno visoke obresti v Berolinu dobili. Posojilo znaša 40 milijonov frankov, od katerih je pa vlada le polovico prejela, druga polovica se ji je pa za nekako poročilo zadržala; plačevati mora pa vendar od vseh 40 milijonov obresti, katerih je o tem slučaju skoraj 62%. O 15 milijonih se pa še celó govori, da jih nikdar Srbi videli ne bodo. V gotovini izplačala se je vladi od teh 25 milijonov zopet le polovica, ktere je za vojsko porabila in sedaj že po drugi polovici gleda, ki jo ima še na razpolaganje. Toda tudi ta denar ima že svoja pota. 3½ milijonov treba bo odšteti za juli-kupon srbske rente, zopet drugih 3½ milijonov za srbske nove topove „Bange“, ki so jih iz Francoskega dobili; 1-2 milijona za plašče, s katerimi jih je naša „Länderbank“ založila; 1-3 milijonov za patrone, in 5,350.000 frankov pa za razne druge vojne stroške, ter jim pač ne bo več ostalo, kakor k večjemu 3 milijone. To je prvi dobiček, ki ga ima kralj Milan od vojske; drugi bodo pa še prišli pozneje na dan.

Odnosaj med *Francosko* in *Nemško* najbolj kaže število konjice, ki je razpostavljena okoli granice. Francozje imajo 24 polkov konjice, od tistih more na mah odriniti v boj 17 polkov, a 7 polkov potrebuje nekaj malo ur, da se vzdignejo na boj. Nemci imajo na mejah 25 polkov konjice, od teh more 13 polkov odmah stopiti na boj, a 12 za nekaj časa.

V Decazeville na Francoskem, kjer je ravno sedaj med delavci vse kvišku, zablistala se je luč, v kateri se je *politika velikega dela francoskih delavcev* še le v pravi svetlobi pokazala. Videli smo jo in izvestno vsak drugi, kdor se le količkaj z dnevno politiko peča. Z dobro vestjo lahko rečemo, ne da bi komu krivico delali, da je večina francoskega delavstva že silno okužena po anarhizmu, ki bo ob prvi priložnosti svoje netopirske repetnice razpel in takrat bo po francoski republiki zašumelo, da bo groza. Tega trenutka vsi Francozi s strahom pričakujejo, dobro vedoč, da se mu ne morejo umakniti. Odkar so imeli na Francoskem poslednje komedije, pri katerih je kri tekla, hodili so leto za letom anarhisti, nihilisti in socijalisti v deželo, kjer so trosili pogubljive nauke o: „kar je tvoje je moje, kar je pa mojega, tebi nič mar!“ Da so anarhisti pri delavcih začeli svoj pogubonosni evangelij oznanovati je povsem prav lahko umljivo. Med mestnimi prebivalci je izvestno delavec največji trpin in toraj sladkim obljubam na boljšo bodočnost najlaglje pristopen, kar je pa zopet le anarhistom na dobro prišlo. Te vrste ljudje ne gledajo na to, ali bo kaj iz tega ali ne, kar razširjajo, pa na svoj dobiček. Zapeljani delavec bode pa tudi svojega iskal, ktere ga si bo skušal s silo pridobiti, če po lepem potu ne pojde. Začetek temu je že storjen s tem, da so se delavci kujati začeli.

Izvirni dopisi.

Iz Borovnice, 7. marca. (Pogledi na minulo predpustno dōbo.) Početku letošnjega predpusta si pač nihče ne bi bil mislil, da bode naša Borovnica priredila toliko veselice. Komaj je Kurent nastopil svojo vlado, že smo imeli veselico naše „požarne brambe“, ki pa tistega dne niti sama ni bila; kajti enaka množica ljudi, kakor pri veselici v gostilni „Pod kolodvorom“, kjer se je radovala uniformirana „požarna bramba“, množica ljudi rajala in pila je tudi nekje na Dolji v sosedni Borovniški vasi. Ker je oštir dotične gostilnice sam ud „požarne brambe“, zagovarjati se mu bo znabiti še pred tribunalom vatrogasnim zaradi „javne demonstracije“, naperjene proti društvu, kajti društvo lahko trdi, da mu je bila veselica v njegovi gostilni na Dolji v škodo.

Taka demonstrativna konkurenca je pa lepim predpustnim šegam v obče gotovo tudi tudi le na kvar! Zamera bi bila lahko, ko bi se ta ali oni ne mogel vdeležiti na en večer dveh ali več veselice. —

Ker smo pa tu v Borovnici sploh prav miroljubni in popustljivi ljudje, zjediniili smo se — ne vem po kakem naključju — da na eno in isto nedeljo ne smete biti dve veselici. Da so se naši oštirji, katerih mrgoli, vedno držali tega „ukrepa“, svedočijo nam naslednje nedelje. Kakor ima pust v pratiki vsako leto drugod svoje mesto, istotako smo tudi mi vsako nedeljo drugod slavili kralja predpusta. Dospeli smo tako po večtedenskem nedeljskem potovanju do glavne dōbe tega predpusta, do onega dne, ko je imelo „Bralno društvo“ svojo veselico. Že 14 dni prej smo brali v „Slov. Narodu“ jako obširno vabilo k tej veselici. Brali smo tudi, da bode g. Lovro Verbič odstopil svoje prostore za dan veselice. Toda komaj 14 ur pred veselico smo brali zopet v „Sl. Narodu“, da bo veselica v prostorih gosp. župana Majorona. O nje izidu tukaj ne bom pisal, ker znam, da bo gotovo o tem še poročal „Narodov“ dopisnik, ki niti najmanjšega dogodka ne zabi obesiti na veliki zvon javnosti.

Za danes, pustno nedeljo, je napovedanih več veselice. Danes je „izjemno“ dovoljeno storiti slehernemu, kar hoče.

Toda kaj bodo počeli v postu vsi oni, ki so se sedaj radovali na veselice? vprašal bo morda marsikdo, ki ne pozna naših razmer. Odgovorimo mu, da bomo kakor drugod, tudi mi se privadili navadnim odnošajem življenja. A pri nas imajo nekteri svoje veselice prirejene za vse nedelje celega leta v — cerkvi. Kdor koli je bil večkrat na oratoriji Borovniške farne cerkve, zapustil je gotovo z nevoljo ta sveti kraj! Smejanje, razgovarjanje itd., to je marsikterim na oratoriju navadna zabava, s katero se ponašajo. Nevolja ljudstva zaradi takega obnašanja je tembolj opravičena, ker prihajajo od ljudi, ki naj bi bili drugim v izgled. Gotovo veliko je moralo biti pohujšanje, ki je prihaja iz oratorija, da sta bila slednjič velespoštovana naša gospoda duhovnika že prisiljena javno grajati pohujšljivo obnašanje nekterih „mož“ na oratoriji.

Cerkev je hiša božja in to naj tudi ostane. Boljše je ne v cerkev priti, kakor pa je z nespodobnim obnašanjem oskrunjevati in ljudstvo pohujševati. Zapomnijo naj si to tudi drugi, ker žalibog se še marsikje tako godi.

Domače novice.

(Nevarno je zbolel) tukajšnji vojaški kurat, č. g. Ivan Pribošič, ter se vsem znancem in prijateljem v molitev priporoča.

(Pisateljsko društvo) napravi 18. t. m., to je v četrtek večer pred sv. Jožefom, slavnosten večer na proslavo pokojnemu Josipu Jurčiču. Proslavljal se bode njegov spomin z raznim pripovedovanjem dogedeb iz Jurčičevega življenja ob skupni večerji. Začetek je ob 8. uri v čitalnični dvorani.

(Sokolova maškerada) je bila tudi letos jako sijajna, kakor druga leta. Počastili so vrle „Sokole“ s svojim pohodom gg.: deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, župan Grasselii več mestnih in deželnih odbornikov, profesorjev in družih dostojanstvenikov. Maske so bile nad vse elegantne, tako moške kakor ženske, če tudi je bilo število „črno oblečenih“ precej veliko. Videti so bile sinoči razne narodnosti zbrane od mrzlega severja pa doli do gorkega juga. Videl si Poljake in Poljakine, toda ne tistih, ki jih je Bismark iz Prusije zapodil: Francoz se je kazal v noši iz minolega stoletja, Španjolka pa v današnji. Občudovanje zbudili ste dve krasno opravljeni jugoslovanki z obilim zlatom obloženi. Tudi umetnost lepoznanstvo in živalstvo je bilo zastopano. Iz „trnja in lavorja“ kazal nam je nadarjeni Štefano svoje „slike“, „Ljubljanski zvon“ sprehajal se je jako glasan po krasno razsvitljeni dvorani, tri „mačke“ so pa vrlo živahno iskale — zabave, ktere so tudi v obilni meri našle. Škoda pa je, da je bilo tako malo „Sokolov“ v lepi društveni opravi, ki je druga leta tej maškeradi svoj značaj na tako oči-viden način vtisnila.

(„Slavčeva“ predpustna velika veselica) v Ljubljanski čitalnici je bila vrlo dobro obiskana in se je v najlepšem redu vršila. Tudi tukaj se ni manjkalo ne lepega reda in ne zabave, ktere se je posebno veliko uradnikov vdeležilo. Lepo je bilo gledati srečne delavce in obrtnike v sredi svojih družin, kako so se radovali življenja v poslednjih trenutkih, preden nastopi resni postni čas, kjer bode zopet treba edino

le na delo misliti, veselice pa za po veliki noči odložiti. Tudi tukaj se ni manjkalo šegavih mask.

(Morilec Kralj) se je vdal, da je umoril pastenko. Mož se je do poslednjega trenutka nadjal, da ga ne bodo obsodili, če bo dobro tajil in se je tudi po tem ravnal. Uvidevši pa, da so ga kljubu temu obsodili na konopec, prvo noč ni kar nič spati zamogel. Ko ga drugo jutro nekdo vpraša, kako je počival, pravi Kralj, da prav nič ne, ker je na smrt obsojen. „Bog in cesar ti lahko še pomagata, če se skesano obtožiš hudodelstva.“ Kralj se je res dal peljati pred preiskovalnega sodnika, kteremu se je vpričo treh prič za umor podal, čez kar se je spisal takoj protokol, ktere ga so priče s Kraljem vred podpisale. Kakor se čuje, našuntala ga je lastna mati dekletova, da bi si bila z denarjem umorjene pomagala iz revščine; če je res, se bo tudi proti Urši Kralj — ženi Janeza Kralja preiskava pričela.

(Mesečni somenj Ljubljanski) na pustni ponedeljek je bil jako živahen, Prignalo se je 935 repov živine, ki se je precej dobro prodajala.

(Iz poštne hranilnice.) Pred seboj imamo obširno 314 strani v osmerki obsegajoče izvešje o delovanju imenovanega zavoda v letu 1885. O tem bomo več povedali ob priložnosti. Za danes pa omenimo le važnejše podatke iz najnovejše okrožnice uradne, ki leži pred nami. Ta objavlja na prvem mestu naredbo, ki določuje delokrog c. k. poštno-hranilničnega urada. Dalje priobčuje račun za mesec februarij. V tem času se je 271.512krat vložilo skupaj 34,494.504 gl. ali s 405.354 gl. kapitalizovanih obresti 34,899.859 gl., izplačali so 90.954krat za 30,749.234 gl. Na VII. skupino (Tirol-Primorje-Dalmacija) pride 14.870 vlog z 2,195.374 gl. in 3.914 izplačil za 1,166.825 gl.; na VIII. skupino (Kranjska-Štajarska-Koroška) pa 19.226 vlog za 2,123.248 gl. in 3915 vračil z 896.076 gl. V celem se je od 12. jan. 1883 vložilo 6,303.778krat za 412,701.716 gl., izvzelo 1,645.651krat za 373,809.232 gl. — Novih „vložnih knjižic“ so izdali 13.364, izplačali so jih 5103; vseh je sedaj v prometu 514.382, med njimi 9504 z besedo slovensko. — „Rentnih knjižic“ je 8155 za 4,545.050 gl. Naj pristavimo, da te knjižice imajo tudi slovenski tekst, za kar gotovo marsikteri slovenski „rentaš“ ne zna, ker je do konca lanskega leta med 6924 knjižicami, ki so bile v prometu, slovenski tekst imelo samo 15 istih; v dobi treh let poslovanja hranilničnega so jih izdali le 18, a izplačali 3. Slovenski vložniki naj toraj zahtevajo „rentne knjižice“ s slovenskim tekstom. — Novo pošto z nabiralnico dobili so v Ivankovcih v slov. Goricah. — Iz „borznega poročila“ naznanimo stavek, ki pravi, da še državni papirji nikdar niso stali tako visoko, kakor v pretečenem mesecu. Notna renta gibala se je med 101.45 in 102.45, zlata 112.50 do 115.00, srebrna 84.45 do 86.95, notna obdačena 84.35 do 86.80. Primeri s tem stanjem številke, kakor jih objavlja „Slovenec“ na dotičnem mestu danes. — Na podlagi dosedanjega prometa upa naša državna hranilnica dobiti letos 462.000 čistega dobička; s tem bo začela povračevati državni blagajnici, ki je hranilnici za prvo silo dala potrebno podporo. — Iz „izveštja“ naj za danes poročevalec dostavi, da tudi „ček-knjižice“ imajo slovenski tekst. Teh so v celem izdali 85.99 odstotkov z besedo nemško, 12.22 s česko, 0.42 s poljsko, 0.42 s slovensko, 0.95 z italjansko. Skupno število „čerkov“, kar jih je državna hranilnica zaspečala je 1,051.200.

Razne reči.

— Društvo sv. Jeronima v Zagrebu, ki je slično našemu društvu sv. Mohora, bode imelo občni zbor 18. t. m. z naslednjim dnevnim redom: 1. Črna sv. maša za umrlega predsednika T. Gajdeka. 2. Predsednik otvori zbor. 3. Letno poročilo tajnika in blagajnika. 4. Volitev pregledovalcev računa. 5. Posamezni nasveti.

— Bolezen pri maslenkah (olivah). „Nar. List“ javlja, da je v oljkinih logih na otokih, ki so pri morji v Zadarskem zalivu, prišla bolezen nad olive, da postajajo kar črne. Zoper to rabijo baje žveplo ali apno.

— Kupčijskih bark je bilo pret. leto v naši monarhiji 2052, med temi 332 za prekmorske voznje. L. 1884 je bilo takih bark 2014.

— Tisoč ljudi v eni sami hiši je v Berolinu. Ta hiša ima 232 stanovanj, 62 strank je vpisanih za stalne najemnike. Hiša ima štiri nadstropja in šest dvorišč. Postavil jo je rentier Meyer iz Charlottenburga v tistih letih, ko je primanjkovalo manjših stanovanj.

— Razsodba principijelno važna. Trgovci v Sarajevu je pred okupacijo Bosne za turški žandarmerijski polk dal usnja za 66.775 pijastrov. Preden je bilo to spletačeno, so prišli Avstrijci in turška vlada ni hotla plačati. Trgovci se je obrnili do avstrijske vlade, rekoč, da je ona pravna naslednica Turčiji. Vlada ni hotela plačati in trgovci je tožil skupni erar pri Dunajski deželni sodbi v civilnih pravnih. Troje sodišče, skozi ktere je ta pravda tekla, reklo je, da nima oblasti, tukaj razsojevati. Deželna sodnja na Dunaji je rekla 5. junija, da je sicer kompetentna tukaj soditi, kar se tiče tožbe zoper c. kr. vlado, a tožnik se sklicuje na Berolinsko pogodbo, to pa je mednarodno pravo med ljudstvi, civilna sodba ne more tega razsojevati, ker sodi le zasebne zadeve. Tako je tudi razsodila deželna nad-sodnja in najviše državno sodišče, ki je stvar še bolj na drobno razložilo in pristavilo, da Avstrija le oskrbuje te dežele, oskrbnik pa še ni gospodar. — Po civilni sodnji tudi drugače ne morejo soditi.

— Prava pokorščina. Znani ruski general Suvarov, kteri se je odlikoval v bitvah z Napoleonom I., se je nekega dne toliko razsrdil, da je hotel vojaka z mečem predreti. Njegov pobočnik skoči urno pred njega, ostro po vojaško pozdravi in pravi: „Njihova ekselencija, gospod maršal Suvarov, je včeraj v obnem povelju celi armadi zaukazal, da mora vsakdo svojo jezo krotiti.“ „Tako?“ prša Suvarov, „je zaukazal v istini? Potem moram jaz tudi povelje spolniti“ in mirno potisne meč v nožnice.

— Dobro znamenje. „Natakar“, kliče gost v gostilni, „ako pride gospod A., mu povejte, da ga čakam doma.“ „Oprostite, ne poznam gospoda A.“ „Veste tisti suhi, dolgi, z brkami.“ „Obz-lujem, takih gospodov navadno več zahaja.“ „E, kaj se izgovarjate, tisti gospod, ga bodete takoj spoznali, ki ima turški red, pa ga nikdar ne po-kaže na suknji.“

Telegrami.

Dunaj, 10. marca. „Wiener Zeitung“ danes razglša, da sta z Najvišjim odlokom dne 16. februvarja t. l. od cesarja imeno-vana dr. Henrik Pauker pl. Glanfeld za stolnega dekana, profesor Friderik Križnar pa za kanonika stolnega ka-piteljna v Ljubljani. — Ob enem razglša tudi „W. Zeitg.“, da sta potrjena g. Josip Kušar za predsednika in g. Janez Ho-rak za podpredsednika trgovinske in obrtne zbornice Kranjske.

Carigrad, 10. marca. Turčija ugovarja vsakej indirektni razpravi z Grško, ter vsako koncesijo odločno odbija.

Berolin, 10. marca. Bismark je že zopet bolan. Muči ga posebno revmatizem.

Madrid, 10. marca. Kortés so se raz-pustili.

Umrli so:

7. marca. Urša Mehle, mestna uboga, 74 let, Karlovska cesta št. 7, vodenica. — Marija Svete, delavčeva hči, 8 let, Rožne ulice št. 3, Pneumonia. — Jernej Perhne, delavec, 63 let, Rožne ulice št. 35, vsled kapa na možganah. — Alojzij Vidmar, strugarjev sin, 9 mes., Stari trg št. 20, božjast. — Janez Jurij Jany, klepar, 19½ let, Marije Terezije cesta št. 7, vodenica. — Morie Wagner, agent, 33 let, Vegove ulice št. 8, jetika.

8. marca. Jožef Stallinger, dninar, 20 let, Poljanski nasip št. 50, jetika. — Franca Dachs, gostija, 76 let, Kravja dolina št. 1, ostarelost. — Franc Zajec, podoborežev sin, 21 let, Karlovska cesta št. 15, jetika.

V bolnišnici:

5. marca. Franc Arpic, posestnica, 32 let, jetika. — Barba Zadnikar, gostija, 74 let, Marasmus senilis. — Marija Sturman, gostija, 68 let, ostarelost.

6. marca. Helena Črne, gostija, 67 let, srčna hiba. — Luka Indof, c. kr. finančni paznik, 42 let, jetika.

7. marca. Alojzij Grčar, gostič, 45 let, je bil umirajoč prinešen. — Filip Naglič, sobni slikar, 38 let, jetika.

Tuji.

8. marca.

Pri **Maltcu**: Karl vitez Zimmermann, vicegovernér avstr.-ogr. banke, z Dunaja. — Gerstendörfer, Loos in Deutsch, trgovci, z Dunaja. — Ferd. Schwager in S. Neboschitz, trgovec, iz Linea. — Anton Smola, graščak, iz Grma. — Z. Ham-merer, trgovec, iz Trsta. — Conte Alfonz Borelli, zasebnik, iz Zadra. — Janez Mammer, c. k. polkovnik, z družino, iz Zadra. — Karl Fasan, c. k. poročnik. — J. Fürst, trgovec, iz Kaniže. — Karl Deperis, c. k. vladni kone. praktikant, iz Kamnika.

Pri **Bavarskem dvoru**: Valentinuzzi, Magurja in Provisani, trgovci, iz Vidma n. L.

Pri **Južnem kotodvoru**: E. Pollak, trgovec, z Du-naja. — Metzer, c. k. poročnik, iz Trsta. — Janez Schmitt, zasednik, iz Pulja. — Arnold Hirschler, knjigovodja, iz Siska.

Pri **Avstrijskem caru**: Emil Tinkel, knjigovodja, z Dunaja. — Josip Schindler, železn. uradnik, iz Trbovelj.

Pri **Virantu**: Aleks. Hudovernik, not kandidat, iz

Lahine. — J. Brdaus, posestnik, iz Št. Vida. — Martin Mali, pošt. načelnik, z družino, iz Črvolje.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	737.89	— 4.6	m. svz.	oblačno	
9. 2. u. pop.	737.15	— 0.2	m. svz.	oblačno	0.00
9. u. zveč.	738.45	— 3.0	m. svz.	del. jasno	
Celi dan nekoliko oblačno, pa huda burja je vlekla.					
Srednja temperatura — 2.6° C., za 5.4° C. nad normalom.					

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 918 po noči	št. 1714 jutraj	št. 1716 dopoldne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6:40	11:40	6:35
Ljubljana R. k.		6:44	11:45	6:39
Vižmarje		6:53	11:55	6:48
Medvode		7:4	12:7	6:59
Loka		7:17	12:21	7:12
Kranj		7:31	12:38	7:26
Podnart		7:48	12:56	7:43
Radovljica		8:5	1:14	8:—
Lesce		8:12	1:24	8:8
Javornik		8:29	1:46	8:25
Jesenice		8:39	1:57	8:33
Dovje		8:56	2:18	8:49
Kranjska gora		9:21	2:48	9:11
Rateče-Bela Peč		9:37	3:3	9:24
Trbiž		9:55	3:20	9:38
		št. 904	št. 916	št. 902
Trbiž	3:58	11:7	3:39	9:48
Thörl-Maglern	4:11	11:17	3:52	
Podkloster	4:25	11:27	4:6	
Fürnitz	4:40		4:22	
Toplice Beljak (ostaj.)				
Beljak drž. ž. (ostaj.)	4:54		4:37	
Beljak j. k.	4:58	11:50	4:41	10:28
	jutraj	dopoldne	popoldne	zvečer

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

10. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	86 gl. 20 kr
Sreberna 5% „ 100 „ (s 16% davka)	86 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ — „
Kreditne akcije	297 „ 80 „
London	125 „ 95 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 99 „
Ces. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 62½ „

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osobni vlaki				
Postaje	št. 901 jutraj	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	6:39	4:42	5:8	10:50
Beljak drž. ž. (ostaj.)			5:14	11:—
Toplice Beljak (ostaj.)				
Fürnitz			5:30	11:16
Podkloster		5:7	5:50	11:41
Thörl-Maglern			6:3	11:58
Trbiž	7:19	5:26	6:16	12:14
	št. 1711	št. 1713	št. 1717	
Trbiž	7:28	6:20	12:36	
Rateče-Weissenfels	7:44	6:39	1:1	
Kranjska gora	7:57	6:53	1:22	
Dovje	8:22	7:19	1:55	
Jesenice	8:41	7:41	2:23	
Javornik	8:47	7:48	2:30	
Lesce	9:6	8:13	2:56	
Radovljica	9:12	8:21	3:3	
Podnart	9:29	8:44	3:27	
Kranj	9:45	9:3	3:47	
Loka	9:59	9:20	4:6	
Medvode	10:12	9:34	4:21	
Vižmarje	10:23	9:46	4:34	
Ljubljana R. k.	10:31	9:55	4:44	
Ljubljana j. k.	10:35	10:—	4:50	
	dopoldne	zvečer	jutraj	

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	7:— zvečer	7:— jutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:29	10:20	2:5 po noči	5:20	—
Gradeč	12:28 po noči	12:50 popold.	6:— jutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor	1:49	2:27	8:20	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko	2:16	—	9:—	12:10	3:35
Celje	3:15	3:53	10:30 dopold.	1:45	6:— jutraj
Laški Trg	—	4:9	10:46	2:4	6:23
Zidani Most	3:51 jutraj	4:44	11:40	2:45	7:11 zvečer
Litija	—	5:29	12:33	3:43	8:32
Ljubljana	5:12	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 jutraj	10:20
Postojna	6:30	7:55	3:37	7:50	1:58 po noči
Št. Peter	6:52	8:19	4:8	8:22	2:48
Divča	7:19	8:53	4:46	9:—	3:59
Nabrežina	8:16	9:39	5:54	10:14 dopold.	5:40 jutraj
Trst	8:42	10:5	6:30 zvečer	10:50	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	8:30 zvečer	7:— jutraj	10:— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:19	7:32	10:51	7:17	8:44
Divča	10:3	8:27	11:57	8:31	11:5
Št. Peter	10:33	9:3	12:54 popold.	9:25	12:34 po noči
Postojna	10:51	9:24 dopold.	1:21	9:51	1:16
Ljubljana	12:7 po noči	10:52	3:7	12:20 po noči	5:— jutraj
Litija	—	11:31	3:57	1:15	6:17
Zidani Most	1:24	12:40 popold.	4:59	2:22	7:50
Laški Trg	—	1:3	5:22	2:47	8:25
Celje	1:59 po noči	1:20	5:42	3:8	8:54 dopold.
Pragarsko	3:2	—	7:13 zvečer	5:— jutraj	11:15
Maribor	3:29	2:50	7:58	5:55	12:30 popold.
Gradeč	4:55 jutraj	4:25	10:25	8:20	4:35
Mürzzuschlag	6:57	6:40 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj	10:—	9:55	6:— jutraj	4:10 popold.	—

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter-Reka.

Št. Peter	Odhod	jutraj 7:5	jutraj 9:15	popold. 4:20	zvečer 9:40
Reka	Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
Reka	Odhod	jutraj 5:45	dopold. 10:25	popold. 5:25	zvečer 8:15
Št. Peter	Dohod	8:8	12:32	7:50	10:16

Divča-Pulj.

Divča	Odhod	jutraj 7:33	jutraj 9:15	popold. 4:52	zvečer 8:57
Pulj	Dohod	11:—	1:15	9:56	12:10
Pulj	Odhod	jutraj 5:—	jutraj 7:5	popold. 12:22	popold. 4:20
Divča	Dohod	8:15	11:46	4:26	8:22

Nabrežina-Gorica.

Nabrežina	Odhod	jutraj 4:—	jutraj 8:9	dopold. 10:8	zvečer 5:48	zvečer 10:—
Gorica	Dohod	6:40	9:4	11:23	6:59	11:37
Gorica	Odhod	jutraj 5:—	jutraj 9:24	popold. 4:45	zvečer 8:9	zvečer 10:30
Nabrežina	Dohod	6:41	10:41	6:52	9:8	—

Zidani Most-Zagreb.

Zidani most	Odhod	jutraj 4:5	jutraj 4:40	popold. 12:55	zvečer 5:15
Zagreb	Dohod	6:33	9:12	4:9	7:42
Zagreb	Odhod	jutraj 8:8	popold. 1:20	zvečer 6:40	zvečer 10:10
Zidani Most	Dohod	10:59	4:25	11:20	1:4

Pragersko-Kaniža.

Pragersko	Odhod	jutraj 3:35	jutraj 9:35	zvečer 8:10
Kaniža	Dohod	6:17	1:15	11:35
Kaniža	Odhod	popold. 2:45	popold. 11:20	zjutraj 5:20
Pragersko	Dohod	6:12	1:28	8:7

Maribor-Celovec.

Maribor	Odhod	dopold. 9:15	popold. 3:5
Celovec	Dohod	1:52	7:30
Celovec	Odhod	popold. 1:55	zjutraj 8:—
Maribor	Dohod	6:—	popold. 12:10